

[Lannung.]

hvorpå bestemmelsen var hjemlet, hvor man brugte vendingen, at kontoret var forpligtet til at udføre den rent formelle affattelse af skøder, pantebreve og andre retslige dokumenter, derunder testamenter, lød ret uskyldig, men meget ofte var den i virkeligheden ikke holdbar eller ikke vel anvendelig i praksis, da der i almindelighed ikke kan blive tale om rent formel affattelse af skøder eller de andre dokumenter, idet der navnlig ved skøder netop må tages stilling til forskellige realiteter og afvejes modstående interesser; og hvis lovens bestemmelse ikke skulle være en ren skueret, ville man let komme ind på et område, hvor det ikke var helt holdbart at anvende bestemmelsen.

I den nye bestemmelse, hvorefter skifteretten er forpligtet til som retshjælp at udfærdige anmeldelse om hensiddende i uskiftet bo m. v., er der tilføjet „medmindre behørig varetægelse af de øvrige embedsforretninger er til hinder herfor“. Denne bestemmelse er jeg ikke så glad ved. Jeg tror, den er for ubestemt og ikke vil være heldig i praksis, men i visse individuelle tilfælde kan friste til en afvisning fra dommerkontorets side, hvor en sådan afvisning ikke er helt rimelig.

I motiveringen for denne undtagelsesbestemmelse siges det, at udfærdigelse af arveanmeldelser eller de i forslaget nævnte boopgørelser, hvor det drejer sig om indviklede retsforhold eller betydeligere værdier, vil kunne være så tidkrævende, at det ikke bør pålægges et offentligt kontor, men parterne henvises til at søge bistand andetsteds. Dette er helt anderledes konkret velbegrundet og en rimelig motivering for en afvisning, og denne mere konkret-saglige begrænsning burde finde adækvat udtryk i lovteksten. Jeg håber, vi kan se nærmere herpå i udvalget og da forhåbentlig nå et acceptabelt resultat.

Man skulle efter vor opfattelse have lov til at afvise fra dommerkontoret, hvor der rettes anmodning af mere tidkrævende art, fordi det drejer sig om indviklede retsforhold eller betydelige værdier. Jeg henstiller derfor til den højttærede justitsminister, at vi når til, at undtagelsesbestemmelsen formuleres sådan, at den navnlig kommer til at dække det forhold, der er tale om

i motiveringen. Da man jo har et udmærket lovkontor i justitsministeriet, som er nævnt her i dag, skulle det være så meget nemmere ved godt samarbejde med udvalget at nå frem til en bedre, mere adækvat formulering.

Til sidst skal jeg kun sige, at det også er uden større glæde, jeg ser ordet retsskriver forandret til noget mere fremmedsprogligt, men også det kan vi se nærmere på.

Gøting: Jeg skal i modsætning til nogle af de tidligere ærede ordførere ikke fordybe mig i enkeltheder, men kort tilsige retsforbundets støtte i udvalget.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg kan takke samtlige ordførere for tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Det ærede medlem fru Edel Saunte nævnte spørgsmålet om ordvalg: navnet retsskriver kontra protokolfører, og fandt det sidste udtryk mindre heldigt. Det, der i øjeblikket er det ubehagelige, er jo, at ordet bruges i 2 betydninger, og der kan være noget, der taler for, at man sletter den ene betydning og beholder den anden. Det er noget, vi kan drøfte nærmere. Det ærede medlem hr. Lannung var inde på det samme spørgsmål.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen kunne tiltræde lovforslaget, men forbeholdt sig i udvalget at drøfte forskellige spørgsmål vedrørende Københavns byret. Det siger jeg ikke noget til. Hvad der står ens hjerte nær, må man beskæftige sig med.

I forbindelse med lovforslagets bestemmelse om adgang til at udstede en lovbe kendtgørelse rejste det ærede medlem spørgsmålet om en række ændringer, som for norges vedkommende er temmelig vidtrækkende. Det ærede medlem nævnte § 744 om observation af sigtede. Det var nu ikke så vidtgående en ændring, og det kan vi kigge på i udvalget. § 1003 om anke i straffesager, hvor en varetægtsfange frafalder anken, men stadig sidder i varetægt, ligger snarest uden for, hvad vi havde tænkt os i denne omgang, men også det kan vi tale om. Derimod er jeg lidt mere betænkelig ved det tredje problem, spørgsmålet om forhøjelse af vederlaget til nævninger og domsmænd. Spørgsmålet har været nævnt for ikke så forfærdelig længe siden